

25. De koppige Farao

Nadat Mozes en Aaron bij de Farao waren geweest, was het leven van de Israëlieten veel slechter geworden in plaats van beter. Ze moesten nog veel harder werken, kregen nog meer slagen met de zweep. Ze dachten dat God hen in steek had gelaten. Maar God wist wat Hij zou doen. Deze Farao moest leren dat er maar één God is. Die zou hem leren dat hij moest gehoorzamen, want hij mocht Gods volk niet in sla-vernij houden.

Zo begon een lange vreselijke strijd tussen God en de Farao. De Farao wilde zijn macht niet zomaar opgeven. Zijn land werd totaal door God verwoest. Dat kon hem niet schelen, totdat hij er zelf last van kreeg. Toen werd hij bang, en gaf hij het volk toestemming te vertrekken. Maar zodra het weer wat beter met hem ging, werd de Farao weer koppig en verbrak hij zijn belofte. Zijn priesters vertelden hem dat hij streed tegen de machtigste God van de wereld, en hem maar beter kon gehoorzamen. Zelfs zijn raadgevers smeekten hem de Israëlieten te laten gaan. Ze zeiden: "Begrijpt u het dan niet? Egypte wordt te gronde gericht!". Maar hij luisterde niet. Iedereen had hem langzamerhand in de steek gelaten. Zijn eigen volk leed verschrikkelijk. Het water veranderde in bloed, de dag veranderde in nacht, hagelstenen hadden al het koren stuk geslagen. Het land was overspoeld door kikkers, steekvliegen, sprinkhanen. De dieren en planten in het land waren dood. Mensen waren ziek geworden. En toch gaf de Farao het niet op. Nog dacht hij dat hij machtiger was dan God. Maar God wist hoe zijn weerstand gebroken kon worden. Er zou nog één vreselijke plaag komen, zo erg dat deze koppige Farao God eindelijk zou gehoorzamen.

Maar God deed dit vreselijke niet zomaar. Mozes moest weer naar hem toe gaan en hem ernstig waarschuwen. Hij kreeg nog een laatste kans. God wist dat hij niet zou gehoorzamen, en vertelde Mozes dat de Israëlieten iets bijzonders moesten doen. Zij moesten zich klaar-maken voor het vertrek. De Farao zou het volk eindelijk laten gaan. Het zou een bijzondere nacht worden. Blijheid voor de Israëlieten, maar grote wanhoop en diep verdriet voor de Egyptenaren. De Israëlieten mochten niet zomaar weg, ze moesten eerst laten zien dat zij God geloofden en Hem wilden gehoorzamen. Wat gebeurde er allemaal in die bijzondere nacht? Dat lees je de volgende keer.